

Pauli Nielsen, rektari:

Børnini okkara dýrasta ogn

-Tit skulu taka tykkum av okkara dýrastu ogn, børnunum og geva teimum lívsmót, lívsmegi og lívsevni segði Pauli Nielsen, rektari, tá nýggju lærararnir fingu prógvini handað herfyri.

Børnini – sjálvur grundvøllurin í samfelagnum

Í røðu sínari fyrri nýggju lærarunum segði Pauli Nielsen m.a., at teir hava búið seg út til eitt satt álitisatv:

– Tit fáa litið upp í hendi sjálvan grundvøllin í samfelagnum. Tit fáa litið upp í hendi tey, sum skulu taka upp eftir okkum. Eg sigi við vilja *taka upp eftir okkum*, ikki taka eftir okkum. Ikki tí, at einki er taka eftir, men tí at upptakið hjá teimum, sum koma eftir okkum, er so stort. Ikki minst hugsjónarliga upptakið, segði hann.

Lærararnir fáa litið upp í hendi tey børn og tann ungdom, sum skal gera tað lívligt hjá fólki at búleikast á hesum føgru oyggjum, eisini eftir at vit og tey eru farin.

– Hvussu her verður, veldst fyrst av øllum um hugsjónirnar hjá teimum, sum byggja landið – hugsjónirnar, tærið og dugnaðskapin. Tað er bara tilvildarlig framtíð, sum kemur av sær sjálvum; ella framtíð, sum vit av líkasælu ella uppgávulýði hava givið upp í hendurnar á øðrum, tí vit lita teimum betur til enn okkum sjálvum, segði Pauli Nielsen.

Hann helt flestu feringar munna sanna, at litið er eftir av veruligum politiskum valdi her á landi. Samfelagið er minni sjálfstøðugt enn tað leingi hevur verið.

Sanna mugu vit eisini, at í síðsta-enda hevur einstaklingurin bara seg sjálván. Ta sjálvstøðuna mugu vit nú meira enn nakratið geva feringinum í beinni, uttan at hana gerst sjálvstøðin av teirri grund.

Í hjartanum á tí, sum virðir seg sjálván, nærst eisini virðingin fyrri næstanum og evnini at umsita sít lív í virðileika, bæði fyrri seg sær sjálvum og fyrri øðrum.

Nýggir lærarar á sumri 1995. Aftara røð f.v.: Bjørg A. Poulsen, Petur Hans Joensen, Virgar Hvidbro, Ronny Røsvig, Vagn Foldbo, Ása í Jákupsstovu, Aage Nybo, Arnfinnur Bjarkhamar og Rúni Ziska. Fremra røð v.f.: Arngerð Joensen, Hervør Heinesen, Bjørg Olsen, Marta á Lakjuni, Anna Lisa Berthelsen, Sussi Petersen, Sonja Gleðishegg, Súsanna Veihe, Jensa Heinesen, Annika Jakobsen, Katrin Johansen og Ann Kirstin Larsen. Ragna Leivsdóttir, Kristbjørg Olsen og Kristjan Petersen vanta á myndina

Glitir og góðs er ikki alt

– Vit eru vand upp til eina turkatrúgv upp á pengar og upp á tæy, sum hava pengar. Eina turkatrúgv, sum óivað stavar frá teirri tíðini, tá ið pengar vóru sum lundi á jólanátt hjá teimum flestu, og tí varð eisini farið um teir við størsta varsemi. Seinastu árin hava lært okkum, hvussu neyðarsligt alt verður, tá ið pengarnir fáa alt valdið og ikki verður farið

um teir við góv.

– Fyri pengar kanst tú fáa alt verður sagt. Men tað er ikki rætt. Og soleiðis hevur helst ongantið verið heldur. Kortini eru enn mong, sum halda, at fremsta uppgávan skúlan er at hjálpa børnunum at koma til eitt lív við nógvum pengum og nógvum fargóðsi uttan um seg. Tao er tað, vit ofta halda vera tað sama sum eitt ríkt lív.

– Mangur hevur sannað, at soleiðis nýtist ikki at vera,

segði Pauli Nielsen m.a. í røðu sínari og minti á kendu orðini hjá norska skaldinum Arne Garborg:

Tú kanst keypa tær mat, men ikki mathug dropar, men ikki heilsu mjúkar sengar, men ikki svavn lærdóm, men ikki vísdóm stás, men ikki vakurleika glitir, men ikki hugna stuttlika, men ikki gleði vinfolk, men ikki venskap tænarar, men ikki trúskap grá háir, men ikki neidur fríðar dagar, men ongan fríð.

– Onnur hava sagt tað sama á ymiskan hátt, og her á læraraskúlanum royna vit at halda tað sjónarmiðið fremst í útbúgvingini, at tit fyrst av øllum eru lærarar – ein tilkomin kraftarkelda til dagsins børn og ungdom, og at samleikin sum lærari í ávisum lærugreinum ella evnum, eitt nú føroyskum ella støddfrøði, eigur annað plássið.

– Tað er tí, tit fáa eina so drúga útbúgving, og tað er tí, útbúgvingin er skipað so-

leiðis sum hon er, segði Pauli Nielsen.

Okkara dýrasta ogn

Pauli Nielsen segði hetta tí hann helt seg hava varhuga av, at rákið – soleiðis sum hann skilir tað – bæði hjá leikum og lærdum nú á døgum hevur lyndi at gloyma menniskjuna í jagstræini eftir kappingarfori og einvisum fakligum forleika.